
Minneord

OSS IMELLOM

Forhenværende avdelingsoverlege ved Sentrallaboratoriet i Tønsberg, Harald Anker Hansen, døde 10. september 2004, 87 år gammel.

Harald begynte medisinstudiet ved Universitetet i Oslo i 1937. Som så mange andre i den tiden fikk han sitt studium avbrutt på grunn av krigen. Han fortsatte studiet ved universitetet i Göteborg, der han tok eksamen i 1948. Deretter arbeidet han i flere år ved Sentrallaboratoriet ved Sahlgrenska Sjukhuset. I 1963 ble han ansatt som amanuensis ved Klinisk Kjemisk Institutt ved Sahlgrenska. I 1964 forsvarte han sin avhandling *On the diagnosis of folic acid deficiency* for den medisinske doktorgrad ved universitetet i Göteborg, og ble i 1965 utnevnt til dosent.

Samme år vendte Harald tilbake til sin fødeby Tønsberg, der han ble ansatt som overlege ved Klinisk-kjemisk laboratorium ved Sentralsykehuset. Da han tiltrådte, var klinisk kjemi en meget ung spesialitet som var lite utbygd de fleste steder. Nærmest fra ingen ting bygde han opp det laboratoriet som i dag bærer navnet Sentrallaboratoriet, som i tillegg til klinisk kjemi også omfatter blodbank og nukleærmedisinsk laboratorium.

Hans tiltredelse som laboratorieoverlege betydde på alle måter en berikelse av det faglige miljøet. Faglig lå han alltid i fremste linje, og på flere områder var han en foregangsmann. Særlig bør nevnes at Harald i 1967 som den første her i landet startet med produksjon av kryopresipitat, noe som betydde et stort fremskritt i behandlingen av blødere. Videre bør nevnes at han etablerte mikrobiologiske metoder for måling av folsyre og B₁₂ i blod, et område hvor laboratoriet i mange år hadde en ledende posisjon.

Ved siden av sin doktoravhandling har Harald i tillegg publisert et 50-tall artikler om ulike laboratoriemedisinske emner.

Han hadde hele tiden et helhetssyn på sykehusets drift, og hans virksomhet var aldri preget av snevre sektorinteresser. Med sine kunnskaper og sitt vesen hadde han en naturlig autoritet som gjorde at han alltid ble lyttet til. Han var høyt respektert av sine kolleger, og ble valgt til den første formann i sykehusets legeråd.

Overlege Hansen gikk av i 1988 etter å ha ledet Sentrallaboratoriet i 22 år. Han fortsatte som lærer ved bioingeniørskolen langt ut i pensjonsalderen, inntil han måtte si stopp av helsemessige grunner.

Harald vil bli husket for sitt lune og hensynsfulle vesen, for sin hyggelige omgangstone, for sin samarbeidsevne og rettlinjethet og for sin omtanke for medarbeiderne. Først og fremst vil han bli husket for sin omsorg for pasientene og for alltid å ha disses vel i tankene.

Vi som gjennom disse årene hadde den glede å ha Harald som leder, lærer, kollega og venn, minnes ham i takknemlighet og ærbødighet.

Sverre Marstein,

Kari Bråtveit Johansen

Publisert: 18. november 2004. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.